

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 4ης Μαρτίου 2010*

Στην υπόθεση C-496/08 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2008,

Pilar Angé Serrano, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο),

Jean-Marie Bras, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο),

Adolfo Orcajo Teresa, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο),

Dominiek Decoutere, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Wolwelange (Λουξεμβούργο),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Armin Hau, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο),

Francisco Javier Solana Ramos, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενοι από τον E. Boigelot, avocat,

αναιρεσείοντες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τις L.G. Knudsen και K. Zejdová,

καθού πρωτοδίκως,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τον M. Bauer και την K. Zieleskiewicz,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του δευτέρου τμήματος, την C. Toader (εισηγήτρια), C. W. A. Timmermans, K. Schiemann και L. Bay Larsen, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την αίτησή τους αναίρέσεως, η P. Angé Serrano, ο J.-M. Bras, ο A. Orcajo Teresa, ο D. Decoutere, ο A. Hau και ο F. J. Solana Ramos ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης) της 18ης Σεπτεμβρίου 2008, T-47/05, Angé Serrano κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή Υπ.Υπ., στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή που άσκησαν κατά των αποφάσεων βαθμολογικής ανακατατάξεως καθενός εξ αυτών (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) που εκδόθηκαν κατόπιν της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ L 124, σ. 1).

I — Το νομικό πλαίσιο

A — Σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως ως ίσχυε μέχρι τις 30 Απριλίου 2004

- 2 Το άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και το Καθεστώς που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό, ως ίσχυε μέχρι τις 30 Απριλίου 2004 (στο εξής: παλαιός ΚΥΚ), προέβλεπε:

«Η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο με διαγωνισμό.

[...]»

B — Σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως ως ισχύει από την 1η Μαΐου 2004

- 3 Ο παλαιός ΚΥΚ τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 723/2004, ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Μαΐου 2004.

- 4 Το άρθρο 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, ως ισχύει μετά την 1η Μαΐου 2004 (στο εξής: νέος ΚΥΚ ή ΚΥΚ), ορίζει στις παραγράφους 1 και 2:

«1. Οι θέσεις που καλύπτονται από τον ΚΥΚ κατατάσσονται, ανάλογα με τη φύση και τη σημασία των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν, σε μία ομάδα καθηκόντων των υπαλλήλων διοικήσεως [...] και σε μια ομάδα καθηκόντων των βοηθών υπαλλήλων [...].

2. [...]. Η ομάδα καθηκόντων AST περιλαμβάνει ένδεκα βαθμούς που αντιστοιχούν σε εκτελεστικά καθήκοντα, καθώς και σε εργασίες γραφείου και τεχνικής φύσεως.»

- 5 Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, του νέου ΚΥΚ προβλέπει:

«1. Στον πίνακα θέσεων που προσαρτάται στο τμήμα του προϋπολογισμού σχετικά με κάθε όργανο, ορίζεται ο αριθμός των θέσεων για κάθε βαθμό και ομάδα καθηκόντων.

2. Για να εξασφαλισθεί η ισοδυναμία της μέσης σταδιοδρομίας στη διάρθρωση σταδιοδρομιών πριν από την 1η Μαΐου 2004 (εφεξής: “παλαιά διάρθρωση σταδιοδρομιών”) και μετά την 1η Μαΐου 2004 (εφεξής: “νέα διάρθρωση σταδιοδρομιών”) και με την επιφύλαξη της αρχής της προαγωγής βάσει των προσόντων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, ο εν λόγω πίνακας εξασφαλίζει ότι, για κάθε όργανο, ο αριθμός κενών θέσεων σε κάθε βαθμό του πίνακα θέσεων κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους αντιστοιχεί στον αριθμό των υπαλλήλων του κατώτερου βαθμού που υπηρετούσαν την 1η Ιανουαρίου του προηγούμενου έτους, πολλαπλασιαζόμενο επί τα ποσοστά που προβλέπονται στο Παράρτημα Ι, σημείο Β, για τον βαθμό αυτό. Τα ποσοστά αυτά εφαρμόζονται με βάση μια μέση περίοδο πέντε ετών από την 1η Μαΐου 2004.

[...]»

- 6 Ο νέος ΚΥΚ προβλέπει ένα μεταβατικό καθεστώς το οποίο περιγράφεται στο παράρτημα XIII. Τα στοιχεία που αιτιολογούν τη θέσπιση του μεταβατικού αυτού συστήματος εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 37 του κανονισμού 723/2004, που ορίζει:

«Θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές ρυθμίσεις, ώστε να καταστεί δυνατή η βαθμιαία εφαρμογή των νέων κανόνων και μέτρων, τηρουμένων των κεκτημένων δικαιωμάτων των υπαλλήλων δυνάμει του κοινοτικού συστήματος πριν από την έναρξη ισχύος των εν λόγω τροποποιήσεων του ΚΥΚ, και λαμβάνοντας υπόψη τις θεμιτές προσδοκίες τους.»

- 7 Το άρθρο 1 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ ορίζει:

«1. Κατά τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Μαΐου 2004 έως τις 30 Απριλίου 2006, το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“1. Οι θέσεις που αναφέρονται στον κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως κατατάσσονται, ανάλογα με τη φύση και το επίπεδο των καθηκόντων στα οποία αντιστοιχούν, σε τέσσερις κατηγορίες που ορίζονται κατά φθίνουσα ιεραρχική τάξη με τα γράμματα A*, B*, C* και D*.

2. Η κατηγορία A* περιλαμβάνει δώδεκα βαθμούς, η κατηγορία B* εννέα βαθμούς, η κατηγορία C* επτά βαθμούς και η κατηγορία D* πέντε βαθμούς.”

2. Κάθε αναφορά στην ημερομηνία προσλήψεως νοείται ως αναφορά στην ημερομηνία αναλήψεως υπηρεσίας.»

8 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ προβλέπει:

«1. Την 1η Μαΐου 2004 και υπό την επιφύλαξη του άρθρου 8 του παρόντος παραρτήματος, οι βαθμοί των υπαλλήλων που βρίσκονται σε μια από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 35 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, λαμβάνουν νέα ονομασία ως εξής:

Παλιός βαθμός	Νέος βαθμός (ενδιάμεσος)	Παλιός βαθμός	Νέος βαθμός (ενδιάμεσος)	Παλιός βαθμός	Νέος βαθμός (ενδιάμεσος)	Παλιός βαθμός	Νέος βαθμός (ενδιάμεσος)
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		

		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2
						D 4	D*1

[...].»

- 9 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ προβλέπει:

«1. Οι βαθμοί που εισάγονται δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1 αλλάζουν ονομασία, με ισχύ από την 1η Μαΐου 2006 ως εξής:

Παλιός βαθμός (ενδιάμεσος)	Νέος βαθμός	Παλιός βαθμός (ενδιάμεσος)	Νέος βαθμός
A*16	AD16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10

A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7 / C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6 / C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5 / C*5 / D*5	AST 5
		B*4 / C*4 / D*4	AST 4
		B*3 / C*3 / D*3	AST 3
		C*2 / D*2	AST 2
		C*1 / D*1	AST 1

[...].»

10 Το άρθρο 10 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ ορίζει, στις παραγράφους 1 έως 3:

«1. Οι υπάλληλοι που υπηρετούν στις κατηγορίες C ή D πριν από την 1η Μαΐου 2004, τοποθετούνται από την 1η Μαΐου 2006 στις σταδιοδρομίες που επιτρέπουν προαγωγές:

α) στην παλαιά κατηγορία C, έως τον βαθμό AST 7·

β) στην παλαιά κατηγορία D, έως τον βαθμό AST 5.

2. Για τους υπαλλήλους αυτούς, από την 1η Μαΐου 2004 και κατά παρέκκλιση του παραρτήματος I, σημείο Β, του ΚΥΚ, τα ποσοστά που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, είναι τα εξής:

Σταδιοδρομία C							
Βαθμός	1η Μαΐου 2004 μέχρι						Μετά τις 30 Απρι- λίου 2010
	30 Απρι- λίου 2005	30 Απρι- λίου 2006	30 Απρι- λίου 2007	30 Απρι- λίου 2008	30 Απρι- λίου 2009	30 Απρι- λίου 2010	
C*/AST 7	—	—	—	—	—	—	—
C*/AST 6	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
C*/AST 5	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 4	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 3	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 2	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 1	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %

Σταδιοδρομία D							
Βαθμός	1η Μαΐου 2004 μέχρι						Μετά τις 30 Απρι- λίου 2010
	30 Απρι- λίου 2005	30 Απρι- λίου 2006	30 Απρι- λίου 2007	30 Απρι- λίου 2008	30 Απρι- λίου 2009	30 Απρι- λίου 2010	
D*/AST 5	—	—	—	—	—	—	—
D*/AST 4	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %	10 %	10 %
D*/AST 3	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 2	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 1	—	—	—	—	—	—	—

3. Υπάλληλος στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 1 μπορεί να καθίσταται μέλος της ομάδας καθηκόντων των βοηθών χωρίς περιορισμό, αφού επιτύχει σε γενικό διαγωνισμό ή βάσει διαδικασίας πιστοποιήσεως [...].»

II — Ιστορικό της διαφοράς όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 11 Οι αναιρεσείοντες είναι υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- 12 Από τη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, επέτυχαν σε εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία. Έτσι, η P. Angé Serrano μετέβη από τον βαθμό C 1 στον βαθμό B 5· ο J.-M. Bras μετέβη από τον βαθμό D 1 στον βαθμό C 5· ο D. Decoutere μετέβη από τον βαθμό C 3 στον βαθμό B 5· ο A. Hau, έκτακτος υπάλληλος στον βαθμό C 1, μετέβη στον βαθμό B 4· ο A. Orcajo Teresa μετέβη από τον βαθμό D 1 στον βαθμό C 5 και,

τέλος, ο F. J. Solana Ramos μετέβη από τον βαθμό C 1 στον βαθμό B 5. Όλοι αυτοί οι υπάλληλοι, μετέβησαν στον νέο βαθμό πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ.

- 13 Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις περιήλθαν στους αναιρεσιόντες κατά τη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας του Μαΐου 2004, ως μη χρονολογημένα έγγραφα προερχόμενα από τον γενικό διευθυντή του προσωπικού του Κοινοβουλίου, και τους πληροφόρησαν τον νέο ενδιάμεσο βαθμό τους, που θα άρχιζε να ισχύει από την 1η Μαΐου 2004. Δυνάμει των αποφάσεων αυτών, ο βαθμός B 5 της P. Angé Serrano μετονομάστηκε B*5· ο βαθμός C 5 του J.-M. Bras μετονομάστηκε C*2· ο βαθμός B 5 του D. Decoutere μετονομάστηκε B*5· ο βαθμός B 4 του A. Hau μετονομάστηκε B*6· ο βαθμός C 4 του A. Orcajo Teresa μετονομάστηκε C*3 και ο βαθμός B 4 του F. J. Solana Ramos μετονομάστηκε B*6.
- 14 Οι προαναφερθέντες ενδιάμεσοι βαθμοί των αναιρεσιόντων μετονομάστηκαν για δεύτερη φορά με ισχύ από 1ης Μαΐου 2006, ήτοι στο τέλος της θεσπισθείσας με τον νέο ΚΥΚ μεταβατικής περιόδου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ. Έτσι, ο ενδιάμεσος βαθμός B*5 της P. Angé Serrano έπρεπε να μετονομασθεί AST 5· ο ενδιάμεσος βαθμός C*2 του J.-M. Bras έπρεπε να μετονομασθεί AST 2· ο ενδιάμεσος βαθμός B*5 του D. Decoutere έπρεπε να μετονομασθεί AST 5· ο ενδιάμεσος βαθμός B*6 του A. Hau έπρεπε να μετονομασθεί AST 6· ο ενδιάμεσος βαθμός C*3 του A. Orcajo Teresa έπρεπε να μετονομασθεί AST 3 και ο ενδιάμεσος βαθμός B*6 του F. J. Solana Ramos έπρεπε να μετονομασθεί AST 6.
- 15 Καθένας από τους αναιρεσιόντες υπέβαλε, μεταξύ 13 Μαΐου και 30 Ιουλίου 2004, διοικητική ένσταση κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων καθόσον οι αποφάσεις αυτές καθορίζουν την κατάταξή τους σε ενδιάμεσο βαθμό από 1ης Μαΐου 2004. Οι διοικητικές αυτές ενστάσεις απορρίφθηκαν με αποφάσεις κοινοποιηθείσες σε καθέναν από τους αναιρεσιόντες μεταξύ 27 Οκτωβρίου και 25 Νοεμβρίου 2004.

III — Η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία

- 16 Με δικόγραφο το οποίο κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Ιανουαρίου 2005, οι αναιρεσείοντες άσκησαν προσφυγή με σκοπό, αφενός, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις καθώς και κάθε άλλη ακόλουθη και/ή σχετική με τις αποφάσεις αυτές πράξη, ακόμη και μεταγενέστερη της προσφυγής, και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει αποζημίωση, υπολογιζόμενη *ex aequo* και *bono* σε 60 000 ευρώ για κάθε αναιρεσείοντα, με την επιφύλαξη αυξήσεως και/ή μειώσεως του ποσού αυτού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 17 Με διάταξη της 6ης Απριλίου 2005, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την παρέμβαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέρ των αιτημάτων του Κοινοβουλίου.
- 18 Κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την από 13 Φεβρουαρίου 2006 απόφαση, ενέκρινε την πρόταση του γενικού γραμματέα η οποία αφορούσε, μεταξύ άλλων, την ανακατάταξη των υπαλλήλων που είχαν αλλάξει κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, οι οποίοι όμως, από 1ης Μαΐου 2004, εξακολουθούσαν να λαμβάνουν τον βασικό μισθό της παλαιάς κατηγορίας. Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, στις 20 Μαρτίου 2006, ελήφθησαν ατομικές αποφάσεις αφορώσες την P. Angé Serrano, καθώς και τους J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa, με τις οποίες η P. Angé Serrano ανακατατάχθηκε στον ενδιάμεσο βαθμό B*6, ο J.-M. Bras στον ενδιάμεσο βαθμό C*4 και ο A. Orcajo Teresa στον ενδιάμεσο βαθμό C*4, με ισχύ, για όλους αυτούς τους υπαλλήλους, από 1ης Μαΐου 2004.

IV — Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

A — Επί του παραδεκτού

- ¹⁹ Με το υπόμνημά του αντικρούσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου, το Κοινοβούλιο προέβαλε πολλές ενστάσεις απαραδέκτου αφορώσες, μεταξύ άλλων, το έννομο συμφέρον ορισμένων αναιρεσιδόντων.

1. Επί του εννόμου συμφέροντος του D. Decoutere

- ²⁰ Το Κοινοβούλιο προβάλλει ότι, αν ο D. Decoutere δεν είχε περάσει, κατά τη διάρκεια του 2002, από την κατηγορία C στην κατηγορία B κατόπιν της επιτυχίας του στον εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, η σταδιοδρομία του θα είχε εξελιχθεί ως εξής: ο βαθμός του C 3 θα είχε μετονομασθεί σε C*4 από 1ης Μαΐου 2004, οποίος θα είχε στη συνέχεια μετονομασθεί AST 4 από 1ης Μαΐου 2006. Επομένως, αν ο D. Decoutere δεν είχε περάσει σε ανώτερη κατηγορία, ο βαθμός του, από 1ης Μαΐου 2006, θα ήταν χαμηλότερος από τον βαθμό που κατέχει τώρα, ήτοι τον βαθμό AST 5. Ως εκ τούτου, δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον να στραφεί κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως περί ανακατατάξεως που τον αφορά.
- ²¹ Το Πρωτοδικείο απέρριψε την ένσταση αυτή κρίνοντας ότι η μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία του D. Decoutere, η οποία προκύπτει από τον διαγωνισμό αυτό δεν αντανακλάται στην κατάταξή του στον ενδιάμεσο βαθμό B*5 και κατόπιν στον βαθμό AST 5, από 1ης Μαΐου 2006. Απόδειξη συναφώς αποτελεί το ότι, ενώ ο D. Decoutere, κατόπιν της μεταβάσεώς του στην κατηγορία B, είχε ανώτερο βαθμό των υπαλλήλων βαθμού C 1 που δεν είχαν επιτύχει στον διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, θα βρισκόταν, από 1ης Μαΐου 2006, σε κατώτερο βαθμό από τον βαθμό των εν λόγω υπαλλήλων, εφόσον αυτοί έχουν βαθμό AST 6 ενώ ο ίδιος θα είχε βαθμό AST 5.

2. Επί του εννόμου συμφέροντος του Α. Ηαυ

- 22 Το Κοινοβούλιο υποστήριξε ότι ο Α. Ηαυ δεν έχει έννομο συμφέρον, εφόσον δεν πέρασε από την κατηγορία C στην κατηγορία Β, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, του παλαιού ΚΥΚ, δεδομένου ότι ήταν έκτακτος υπάλληλος κατηγορίας C πριν από την πρόσληψή του ως υπαλλήλου κατηγορίας Β κατόπιν της επιτυχίας του σε εσωτερικό διαγωνισμό.
- 23 Το Πρωτοδικείο απέρριψε την ένσταση αυτή κρίνοντας ότι, ακόμη και αν αποδειχθεί ότι ο Α. Ηαυ ήταν έκτακτος υπάλληλος βαθμού C 1 κατά τη στιγμή της επιτυχίας του στον διαγωνισμό για μετάβαση από την κατηγορία C στην κατηγορία Β, το Κοινοβούλιο κατέστησε δυνατή την πρόσβαση των εκτάκτων υπαλλήλων στους εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία. Κατά συνέπεια, ο Α. Ηαυ μπόρεσε να συμμετάσχει στον διαγωνισμό αυτό ισότιμα με τους υπαλλήλους της κατηγορίας C. Επομένως, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, βάσει του διαγωνισμού αυτού, μπόρεσε να εξελιχθεί ιεραρχικώς περνώντας από την κατηγορία C στην κατηγορία Β, όπως και οι υπάλληλοι οι οποίοι είχαν επιτύχει τον διαγωνισμό αυτό και είχαν περάσει στην εν λόγω κατηγορία. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, βάσει της επιτυχίας στον διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, ο Α. Ηαυ δεν μπόρεσε να καταταγεί σε βαθμό ανώτερο αυτού που είχε σε σχέση με τους υπαλλήλους της παλαιάς κατηγορίας C που δεν είχαν επιτύχει σε τέτοιο διαγωνισμό.

3. Επί της εξαλείψεως του αντικειμένου της αιτήσεως ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων όσον αφορά την P. Angé Serrano και τους J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa

- 24 Το Κοινοβούλιο ισχυρίστηκε ότι η αίτηση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων σχετικά με την P. Angé Serrano και τους J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa κατέστη άνευ αντικειμένου όσον τους αφορά, εφόσον οι αποφάσεις αυτές ακυρώθηκαν και αντικαταστάθηκαν με τις ατομικές αποφάσεις που εκδόθηκαν στις 20 Μαρτίου 2006, κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας, με την οποία οι αναιρεσιόντες επέτυχαν αναδρομικώς την κατάταξη που επιθυμούσαν.

- 25 Το Πρωτοδικείο παρατήρησε ότι ήταν αληθές ότι οι από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις δεν εξάλειψαν πλήρως τις αιτιάσεις των τριών οικείων αναιρεσειόντων, τις οποίες είχαν διατυπώσει κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων που είχαν ληφθεί σε βάρος τους καθόσον οι αποφάσεις αυτές δεν αποκαθιστούν την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό, τον οποίο είχαν οι εν λόγω αναιρεσειόντες υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ σε σχέση με τους υπαλλήλους που δεν επέτυχαν στον εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του ιδίου ΚΥΚ.
- 26 Πάντως, το Πρωτοδικείο δέχθηκε την προβληθείσα από το Κοινοβούλιο ένσταση. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις, χωρίς να προβλέπουν ρητώς την ανάκληση των προσβαλλομένων αποφάσεων, αντικαθιστούν τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων ως προς τους τρεις εν λόγω αναιρεσειόντες, εφόσον εφαρμόζονται αναδρομικά από 1ης Μαΐου 2004. Επομένως, οι σχετικές με αυτούς τους τρεις αναιρεσειόντες αποφάσεις έπαψαν να υφίστανται όσον τους αφορά, τούτο δε από τη στιγμή που αντικαταστάθηκαν με τις από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις.
- 27 Κατά συνέπεια, κατά το Πρωτοδικείο, ο σκοπός της αιτήσεως ακυρώσεως, ήτοι η εξάλειψη των προσβαλλομένων αποφάσεων, θα είχε επιτευχθεί, όσον αφορά τους προαναφερθέντες τρεις αναιρεσειόντες, με την έκδοση και την αναδρομική εφαρμογή των ατομικών αποφάσεων της 20ής Μαρτίου 2006. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο εγνώριζε ότι οι αναιρεσειόντες είχαν δεχθεί κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι δεν χρειαζόταν να αποφανθεί επί της ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων όσον αφορά την P. Angé Serrano καθώς και τους J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa.

B — *Επί της ουσίας*

1. Επί της αιτήσεως ακυρώσεως

- 28 Προς στήριξη της αιτήσεως τους ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, οι αναιρεσειόντες προέβαλαν διάφορους λόγους αντλούμενους, πρώτον, από τον

παράνομο χαρακτήρα των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής την οποία διέπραξε το Κοινοβούλιο και, τέλος, τρίτον, από παράβαση των άρθρων 6, 45 και 45α και του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως καθώς και από παραβίαση της αρχής της προαγωγής βάσει των προσόντων και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Κοινοβούλιο.

- 29 Για λόγους απλουστεύσεως, υπενθυμίζεται μόνον η εκτίμηση του Πρωτοδικείου η οποία αποτελεί το αντικείμενο αμφισβητήσεων στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 30 Προς στήριξη της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που στρέφεται κατά των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ, οι αναιρεσείοντες προέβαλαν την προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων, την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Οι αναιρεσείοντες υπεστήριξαν, κατ' ουσίαν, ότι τα μεταβατικά μέτρα του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ δεν κατέστησαν δυνατή την αποκατάσταση του προβλήματός τους, ήτοι της υποβαθμίσεως που φρονούν ότι υπέστησαν στη σταδιοδρομία τους, ούτε την προστασία των κεκτημένων δικαιωμάτων τους από απόψεως κατατάξεως σε ανώτερο βαθμό από τον βαθμό υπαλλήλων που δεν επέτυχαν σε εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ.
- 31 Όσον αφορά τα κεκτημένα δικαιώματα, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε ότι υπάλληλος μπορεί να προβάλλει κεκτημένο δικαίωμα μόνον αν η γενεσιουργός αιτία του προέκυψε υπό το κράτος ενός συγκεκριμένου καθεστώτος προγενεστέρου της τροποποίησης των διατάξεων του ΚΥΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1975, 28/74, Gillet κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 149, σκέψη 5). Σε ένα σύστημα όπως η κοινοτική δημόσια διοίκηση, όπου η ιεραρχία μεταξύ υπαλλήλων υπόκειται σε μεταβολές, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε ότι η κατάταξη σε ανώτερο βαθμό την οποία επιτυγχάνουν ορισμένοι υπάλληλοι σε σχέση με άλλους, σε μια δεδομένη στιγμή της σταδιοδρομίας τους, δεν συνιστά κεκτημένο δικαίωμα το οποίο πρέπει να προστατεύεται από τις διατάξεις του ΚΥΚ όπως αυτές που ισχύουν μετά την 1η Μαΐου 2004.

- 32 Ωστόσο, κατά το Πρωτοδικείο, οι υπάλληλοι που επέτυχαν σε εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία πριν από την ημερομηνία αυτή δικαιούνται να αναμένουν ότι ο ΚΥΚ τους προσφέρει καλύτερες προοπτικές σταδιοδρομίας από αυτές που προσφέρει στους υπαλλήλους που δεν επέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ και οι εν λόγω προοπτικές αποτελούν γι' αυτούς κεκτημένα δικαιώματα τα οποία πρέπει να προστατεύει ο νέος ΚΥΚ. Εν προκειμένω, δεν προκύπτει κατ' ανάγκη από τα κριτήρια ανακατατάξεως των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος του νέου ΚΥΚ ότι οι προοπτικές σταδιοδρομίας των υπαλλήλων που επέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό είναι καλύτερες από αυτές που μπορούν να αναμένουν οι υπάλληλοι που απέτυχαν στους διαγωνισμούς αυτούς. Αντιθέτως, το παράρτημα XIII του νέου ΚΥΚ και, μεταξύ άλλων, το άρθρο 10 του παραρτήματος αυτού, περιέχει διατάξεις οι οποίες διαφοροποιούν τους υπαλλήλους αναλόγως της κατηγορίας στην οποία ανήκαν πριν από την 1η Μαΐου 2004, προβλέποντας δυνατότητες εξελίξεως της σταδιοδρομίας οι οποίες ποικίλλουν αναλόγως της κατηγορίας στην οποία ανήκαν υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ.
- 33 Όσον αφορά την παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ένας υπάλληλος δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα νέας κανονιστικής διατάξεως, σε τομέα όπου ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμώσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Φεβρουαρίου 2003, T-30/02, Leonhardt κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-41 και II-265, σκέψη 55). Περί αυτού πρόκειται στην περίπτωση τροποποίησης του συστήματος εξελίξεως των σταδιοδρομιών των υπαλλήλων καθώς και της εκδόσεως μεταβατικών κανόνων που συνοδεύουν την τροποποίηση αυτή, περιλαμβανομένων των κανόνων βαθμολογικής κατατάξεως των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ.
- 34 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι από τα υπομνήματα των αναιρεσιόντων δεν προκύπτει τίνι τρόπω παραβιάζεται η αρχή αυτή με τα άρθρα 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ και ότι, εν πάση περιπτώσει, η αιτίαση αυτή είναι προδήλως αβάσιμη εφόσον οι υπάλληλοι δεν έχουν δικαίωμα διατηρήσεως του ΚΥΚ όπως αυτός ίσχυε κατά τον χρόνο της προσλήψεώς τους (απόφαση Leonhardt κατά Κοινοβουλίου, προπαρατεθείσα, σημείο 55).

- 35 Προς στήριξη της αιτιάσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, οι αναιρεσιόντες επισήμαναν ότι, κατόπιν της νέας βαθμολογικής κατάταξής τους, οι υπάλληλοι που ήσαν σε κατώτερη κατηγορία από αυτήν των αναιρεσιόντων βρίσκονται, από 1ης Μαΐου 2006, σε ανώτερο ή ίδιο βαθμό με τους αναιρεσιόντες. Εξάλλου, ο D. Decoutere κατετάγη διαφορετικά σε σχέση με τους υπαλλήλους που επέτυχαν στον ίδιο διαγωνισμό.
- 36 Συναφώς, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως η κατάταξη υπαλλήλων οι οποίοι επέτυχαν σε εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία πριν από την 1η Μαΐου 2004, σε βαθμό κατώτερο ή ίδιο με τον βαθμό υπαλλήλων που απέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό. Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της ριζικής τροποποίησης του συστήματος εξελίξεως της σταδιοδρομίας, μόνον η σύγκριση του ιεραρχικού βαθμού υπαλλήλων πριν και μετά την ημερομηνία αυτή δεν είναι αποφασιστική για να στοιχειοθετήσει την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως από τα άρθρα 2 και 8 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Εν πάση περιπτώσει, οι επιτυχόντες του διαγωνισμού για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία είχαν αποκτήσει καλύτερες προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας τους, χάρη στις διατάξεις των οποίων προβάλλουν τον παράνομο χαρακτήρα.
- 37 Εξάλλου, όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού αναιρέσεως, ήτοι την κατάσταση του D. Decoutere, ο οποίος ισχυρίζεται ότι υπέστη αδικώς διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με άλλους επιτυχόντες του ιδίου κανονισμού, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι οι λοιποί υποψήφιοι προσελήφθησαν ως υπάλληλοι υπό το κράτος του νέου ΚΥΚ και, συνεπώς, ο D. Decoutere και οι υπάλληλοι αυτοί ευρίσκονταν σε διαφορετική νομική κατάσταση.

2. Επί της αγωγής αποζημιώσεως

- 38 Προς στήριξη της αγωγής τους αποζημιώσεως, οι αναιρεσιόντες ισχυρίστηκαν ότι, κατόπιν της ενδεχόμενης ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, η

προβαλλόμενη υλική ζημία και ηθική βλάβη τους πρέπει να αποκατασταθεί με την επιστροφή όλων των ποσών που θα είχαν λάβει εάν είχαν καταταγεί σε βαθμό πράγματι αντιστοιχούντα στα καθήκοντά τους.

39 Το Πρωτοδικείο εξέτασε χωριστά την αγωγή αποζημίωσης της P. Angé Serrano, και των J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa, αφενός, καθώς και των D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos, αφετέρου.

40 Όσον αφορά την πρώτη ομάδα των υπαλλήλων αυτών, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, ανεξαρτήτως του προβαλλομένου παράνομου χαρακτήρα των προσβαλλομένων αποφάσεων που τους αφορούν ως προς τον οποίο δεν αποφάνθηκε, δεν πληρούνταν τουλάχιστον η μία από τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης. Όσον αφορά την προβαλλόμενη υλική ζημία, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η ανακατάταξη που έγινε χάρη στις αποφάσεις που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας δεν επέφερε καμία μισθολογική αύξηση δυνάμει των ενδιάμεσων βαθμών και, υπό τις συνθήκες αυτές, οι αναιρεσιόντες δεν απέδειξαν την ύπαρξη της επικληθείσας υλικής ζημίας. Εξάλλου, προκειμένου για την προβαλλόμενη ηθική βλάβη, το Πρωτοδικείο παρατήρησε ότι το Κοινοβούλιο, εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, απλώς εφάρμοσε, ως προς τους αναιρεσιόντες, το άρθρο 2, παράγραφος 1, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν παραβιάστηκαν η αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής. Τέλος, το Πρωτοδικείο τόνισε ότι το Κοινοβούλιο, εκδίδοντας και εφαρμόζοντας αναδρομικώς τις από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις, έδωσε στους εν λόγω αναιρεσιόντες τη δυνατότητα προσβάσεως σε βαθμούς ανώτερους αυτών στους οποίους θα είχαν καταταγεί με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

41 Όσον αφορά τη δεύτερη ομάδα αναιρεσιόντων, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, εν προκειμένω, υφίσταται στενή σχέση μεταξύ της αιτήσεως ακυρώσεως και της αγωγής αποζημίωσης με σκοπό την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν λόγω της ενδιάμεσης κατατάξεώς τους. Δεδομένου ότι απορρίφθηκαν οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως

ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο δεν διέπραξε, συνεπώς, καμία παρανομία δυνάμενη να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έναντι των τριών αυτών αναιρεσιόντων.

V — Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

⁴² Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτησή τους αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια,

- όσον αφορά την P. Angé Serrano καθώς και τους J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa, να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, αφενός, καθόσον με την απόφαση αυτή κρίνεται ότι παρέλκει η δίκη ως προς αυτούς σχετικά με το πρώτο αίτημά τους και, αφετέρου, καθόσον απορρίπτεται η αγωγή τους αποζημιώσεως·

- όσον αφορά τους D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos, να ακυρώσει τα σημεία 2 και 4 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, περί απορρίψεως της προσφυγής τους και επιδικάσεως σε αυτούς των δικαστικών τους εξόδων, και τις συναφείς με τα εν λόγω σημεία του διατακτικού σκέψεις.

43 Οι αναιρεσιόντες ζητούν επίσης από το Δικαστήριο να κρίνει τη διαφορά και, δεχόμενο την αρχική προσφυγή των αναιρεσιόντων στην υπόθεση T-47/05:

— να ακυρώσει τις αποφάσεις περί βαθμολογικής κατατάξεώς τους κατόπιν της ενάρξεως της ισχύος του νέου ΚΥΚ·

— να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο στην καταβολή αποζημιώσεως, υπολογιζομένης ex æquo και bono σε 60 000 ευρώ για κάθε αναιρεσιόντα·

— να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, το καθού πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα.

44 Τέλος, ζητούν να καταδικαστεί, εν πάση περιπτώσει, το καθού πρωτοδίκως, στα δικαστικά έξοδα των δύο διαδικασιών.

45 Με το υπόμνημά του αντικρούσεως, το Κοινοβούλιο άσκησε αντανάιρηση. Ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αντανάιρηση και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον με αυτήν απορρίπτονται τα αιτήματα με σκοπό να κριθούν απαράδεκτες οι προσφυγές των D. Decoutere και A. Hau·

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη κατά τα λοιπά·

- να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

46 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη, και

- να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

VI — Επί της αιτήσεως αναιρέσεως και της ανταναιρέσεως

47 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν δύο χωριστές ομάδες λόγων αναιρέσεως. Η πρώτη ομάδα αφορά την εκτίμηση του Πρωτοδικείου ως προς το παραδεκτό και την ουσία των αιτημάτων της P. Angé Serrano καθώς και των J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa. Η δεύτερη ομάδα αφορά την εκτίμηση του Πρωτοδικείου ως προς το παραδεκτό και την ουσία των αιτημάτων των D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos.

48 Με την ανταναίρεσή του, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το μέρος της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περί της απορρίψεως της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας της προσφυγής, την οποία προέβαλε πρωτοδικώς, καθώς και περί της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος των D. Decoutere και A. Hau.

A — Επί του μέρους της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά την *P. Angé Serrano* καθώς και τους *J.-M. Bras* και *A. Orcajo Teresa*

1. Επί του μέρους της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περί καταργήσεως της δίκης όσον αφορά την αίτηση ακυρώσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 49 Οι αναιρεσείοντες προβάλλουν δύο λόγους, αντλούμενους από την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο και την ελλιπή και αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντιστοίχως.
- 50 Οι αναιρεσείοντες επισημαίνουν ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, σε υποθέσεις ανάλογες με τις υπό κρίση, αντικαταστάσεως της προσβαλλομένης πράξεως κατά την εκκρεμοδικία, η διατήρηση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος μπορεί να προκύπτει από τον κίνδυνο επαναλήψεως της προβαλλομένης παρανόμου πράξεως θεσμικού οργάνου. Συναφώς, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, *AKZO Chemie* και *AKZO Chemie UK* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 21), και της 26ης Απριλίου 1988, 207/86, *Apresco* κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 2151, σκέψη 16). Κατά τους αναιρεσείοντες, η διατήρηση του εννόμου συμφέροντος μπορεί να προκύπτει επίσης από το συμφέρον του προσφεύγοντος για την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε η μη ισχύουσα πλέον απόφαση. Συναφώς, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 1980, 76/79, *Könecke Fleischwarenfabrik* κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 349, σκέψη 9), της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 74), και της 7ης Ιουνίου 2007, C-362/05 P, *Wunenburger* κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. I-4333, σκέψη 42).
- 51 Οι αναιρεσείοντες τονίζουν εξάλλου ότι, εν προκειμένω, οι αποφάσεις περί ανακατατάξεως που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας δεν εξαιρούν πλήρως τις προβληθείσες πρωτοδίκως αιτιάσεις, μεταξύ άλλων,

όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, και εξακολουθεί να υφίσταται ένα μέρος των θιγέντων δικαιωμάτων τους, λόγω παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, των κεκτημένων δικαιωμάτων τους και της ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, όχι μόνον οι αποφάσεις αυτές δεν ανακαλούν τυπικώς και ρητώς τις προσβαλλόμενες αποφάσεις που αφορούν τους εν λόγω αναιρεσείοντες, αλλά δεν αποκαθιστούν ούτε την κατάταξη στον ανώτερο βαθμό που θα είχαν οι αναιρεσείοντες υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ και ο οποίος απωλέσθη λόγω της εφαρμογής των προσβαλλομένων αποφάσεων.

- 52 Το Κοινοβούλιο αντιτάσσει ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου την οποία προβάλλουν οι αναιρεσείοντες, το αντικείμενο της προσφυγής πρέπει να διατηρείται, όπως και το έννομο συμφέρον, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και το αποτέλεσμα της προσφυγής πρέπει να μπορεί να ωφελήσει τον προσφεύγοντα (προπαρατεθείσα απόφαση *Wunpenburger* κατά Επιτροπής, σκέψη 42). Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, αφενός, οι νέες αποφάσεις έχουν το ίδιο αντικείμενο με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις τις οποίες αντικαθιστούν *ex tunc* και, αφετέρου, το Πρωτοδικείο μπορεί μόνον να ακυρώσει τις πρώτες αποφάσεις χωρίς να μπορεί να τις αντικαταστήσει στη θέση του θεσμικού οργάνου. Περαιτέρω, δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος επαναλήψεως της φερομένης ως παρανόμου πράξεως, εφόσον οι νέες αποφάσεις τροποποίησαν το καθεστώς κατατάξεως.
- 53 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο τονίζει ότι, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, οι εν λόγω αναιρεσείοντες δέχθηκαν ότι δεν έχουν πλέον συμφέρον να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων που τους αφορούν. Οι αναιρεσείοντες δεν επαναδιατύπωσαν τα αιτήματά τους κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία για να αμφισβητήσουν τις από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις, οι οποίες αντικαθιστούν τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 54 Τέλος, όσον αφορά τις συνέπειες της καταργήσεως της δίκης περί της αγωγής αποζημιώσεως, το Κοινοβούλιο φρονεί ότι το Πρωτοδικείο αποφάσισε να εξετάσει, ανεξαρτήτως της εκτιμήσεως της νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων, την ύπαρξη των δύο άλλων σωρευτικών προϋποθέσεων στοιχειοθετήσεως της ευθύνης

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και μπόρεσε να διαπιστώσει ότι οι αναιρεσιόντες δεν απέδειξαν, εν πάση περιπτώσει, την ύπαρξη υλικής ζημίας και ηθικής βλάβης.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 55 Από τη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία, στο πλαίσιο αυτό, δεν αμφισβητήθηκε με την αίτηση αναιρέσεως, προκύπτει ότι οι αναιρεσιόντες, δηλώνοντας τη συμφωνία τους ως προς το ότι το Πρωτοδικείο δεν έπρεπε πλέον να αποφανθεί επί της αιτήσεώς τους ακυρώσεως, πρέπει να θεωρηθούν ως έχοντες παραιτηθεί της αιτήσεώς τους αυτής. Εφόσον το Πρωτοδικείο δεν έπρεπε πλέον να κρίνει το μέρος αυτό των αιτημάτων τους, μπορούσε απλώς να λάβει γνώση της δηλώσεως που έγινε κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Περαιτέρω, όπως παρατήρησε και το Κοινοβούλιο με το υπόμνημά του αντικρούσεως, οι αναιρεσιόντες δεν προσπάθησαν εξάλλου να αναδιατυπώσουν τα αιτήματά τους ενώπιον του Πρωτοδικείου αμφισβητώντας τις από 20 Μαρτίου 2006 αποφάσεις. Αντιθέτως, οι εν λόγω αναιρεσιόντες προτίμησαν να ασκήσουν προσφυγή κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 56 Εφόσον η διαπίστωση αυτή και μόνον αρκεί για να δικαιολογήσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση συναφώς, ο λόγος αυτός αναιρέσεως πρέπει να θεωρηθεί αβάσιμος.

2. Επί της απορρίψεως της αγωγής αποζημιώσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Προς στήριξη του λόγου που στρέφεται κατά της απορρίψεως από το Πρωτοδικείο της αγωγής τους αποζημιώσεως, η P. Angé Serrano καθώς και οι J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa προβάλλουν την ανεπαρκή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως όσον αφορά την ηθική βλάβη που εκτιμούν ότι υπέστησαν. Κατά τη γνώμη τους, οι αιτιάσεις που προέβαλαν με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο βάσει της αγωγής τους αποζημιώσεως είναι, συναφώς, ευρύτερες από τις εξετασθείσες από το Πρωτοδικείο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και αφορούν επίσης την κατάσταση αβεβαιότητας στην οποία περιήλθαν, και τις επιπτώσεις στη σταδιοδρομία τους καθώς και στην επαγγελματική και ιδιωτική τους ζωή. Ωστόσο, η εξαιρετικά συνοπτική εκτίμηση του Πρωτοδικείου επί του αιτήματος αυτού δεν λαμβάνει υπόψη τα νέα στοιχεία της ηθικής βλάβης σχετικά με την έκδοση των νέων αποφάσεων περί κατατάξεως. Η αντικατάσταση, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, των προσβαλλομένων αποφάσεων ουδόλως αποτελεί πρόσφορη και επαρκή ικανοποίηση της ηθικής βλάβης των τριών αναιρεσιόντων καθόσον εξακολουθούν να βρίσκονται σε κατάσταση ανησυχίας και αβεβαιότητας όσον αφορά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους.

- 58 Το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι οι αναιρεσιόντες δεν διακρίνουν μεταξύ της προβαλλόμενης ζημίας που υπέστησαν, την οποία προκάλεσαν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, και της ζημίας η οποία, κατά την άποψή τους, εξακολουθεί κατόπιν της βαθμολογικής ανακατατάξεώς τους με τις αποφάσεις που αντικαθιστούν τις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Εν προκειμένω, ακόμα και στην περίπτωση που εξακολουθεί να υφίσταται ζημία, το Πρωτοδικείο ήταν αδύνατο να την αναλύσει, χωρίς να εξετάσει, επί της ουσίας, τις νέες αποφάσεις περί βαθμολογικής κατατάξεως των τριών αυτών αναιρεσιόντων. Εν πάση περιπτώσει, κατά το Κοινοβούλιο, κατόπιν των αποφάσεων αυτών περί ανακατατάξεως, οι αναιρεσιόντες είχαν εξέλιξη στις αντίστοιχες σταδιοδρομίες τους.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 59 Στη σκέψη 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, εισαγωγικά, ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως αποζημιώσεως ασκηθείσας από υπάλληλο, η στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Κοινότητας προϋποθέτει τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων που αφορούν τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στο οικείο όργανο, το υποστατό του προβαλλομένου κινδύνου και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς του εν λόγω θεσμικού οργάνου και της προβληθείσας ζημίας. Ομοίως, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, με τη σκέψη 169 της αποφάσεως αυτής, ότι οι τρεις αυτές προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της ευθύνης της Κοινότητας είναι σωρευτικές, όπερ συνεπάγεται ότι, όταν η μία από αυτές δεν πληρούται, δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη της Κοινότητας.

- 60 Όσον αφορά την ηθική βλάβη που προβάλλει η P. Angé Serrano καθώς και οι J.-M. Bras και A. Orcajo Teresa, λόγω των προβαλλομένων παραβιάσεων της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος αρωγής τις οποίες διέπραξε το Κοινοβούλιο, το Πρωτοδικείο, μεταξύ άλλων, έκρινε με τη σκέψη 175 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Κοινοβούλιο, βασίζοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις μόνον στις διατάξεις του ΚΥΚ, δεν παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής, πριν να καταλήξει ότι δεν αποδείχθηκε συνεπώς, εν προκειμένω, ότι η προβαλλομένη παράνομη συμπεριφορά αποτελεί την αιτία της ηθικής βλάβης την οποία προβάλλουν ότι υπέστησαν οι αναιρεσείοντες.
- 61 Επομένως, το Πρωτοδικείο αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης. Συγκεκριμένα, μόνον η διαπίστωση, από το Πρωτοδικείο, ότι δεν αποδείχθηκε η προβαλλόμενη παράνομη συμπεριφορά, αρκεί ελλείψει μιας από τις τρεις υπομνησθείσες με τη σκέψη 169 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σωρευτικές προϋποθέσεις, για να θεμελιώσει την απόρριψη της εν λόγω αγωγής. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δεν υποχρεούνταν να αιτιολογήσει περαιτέρω την απόφασή του αποφαινόμενο περί της υπάρξεως της προβαλλομένης ηθικής βλάβης.
- 62 Επομένως, ο λόγος αυτός αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

B — Επί του μέρους της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά τον D. Decoutere καθώς και τους A. Hau και F. J. Solana Ramos

1. Επί του παραδεκτού της προσφυγής των D. Decoutere και A. Hau

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Με την αντανάρεσή του, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει, όσον αφορά τον D. Decoutere, ότι ο αναιρεσείων αυτός κατετάγη στον βαθμό Β μετά την επιτυχία του στον

διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία και, συνεπώς, βρισκόταν σε παρεμφερή κατάσταση με αυτήν όλων των υπαλλήλων βαθμού Β υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του νέου ΚΥΚ. Το Κοινοβούλιο τονίζει ότι, αντιθέτως προς όσα διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, ο υπάλληλος αυτός είχε καταταγεί, πριν από τον εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, στον βαθμό C 3 και, αφού πέρασε τον διαγωνισμό αυτό, στον βαθμό Β 5, κατόπιν Β*5 και τέλος AST 5. Κατόπιν των προαγωγών αυτών, θα είχε τώρα βαθμό AST 7. Επομένως, ο αναιρεσείων ανακατατάχθηκε, υπό το καθεστώς του νέου ΚΥΚ, λαμβανομένης υπόψη της κατατάξεώς του στον βαθμό Β και όχι στον βαθμό C του παλαιού ΚΥΚ. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, μετά την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ, ο D. Decoutere είχε την ίδια εξέλιξη σταδιοδρομίας με τους υπαλλήλους που είχαν φθάσει στον βαθμό Β του παλαιού ΚΥΚ και, επομένως, ο εν λόγω αναιρεσείων δεν υπέστη δυσμενή διάκριση σε σχέση με τους υπαλλήλους αυτούς.

64 Όσον αφορά τον A. Hau, το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι το Πρωτοδικείο εσφαλμένως διαπίστωσε ότι ο εν λόγω αναιρεσείων βρισκόταν στην ίδια κατάσταση με τους λοιπούς αναιρεσείοντες. Συγκεκριμένα, κατά τη στιγμή συμμετοχής στον διαγωνισμό, ήταν έκτακτος υπάλληλος και, χάρη στην επιτυχία του στον διαγωνισμό αυτό, δεν πέρασε σε ανώτερη κατηγορία, αλλά άλλαξε καθεστώς από έκτακτος υπάλληλος σε μόνιμος υπάλληλος. Το Πρωτοδικείο εσφαλμένως χαρακτήρισε την κατάσταση του A. Hau, δεδομένου ότι, κατόπιν της επιτυχίας του στον διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, ο εν λόγω αναιρεσείων δεν εξελίχθηκε βαθμολογικώς, αλλά άλλαξε η καταστατική του θέση.

65 Οι αναιρεσείοντες ισχυρίζονται ότι το Κοινοβούλιο απλώς επαναλαμβάνει τα προβληθέντα πρωτοδικώς επιχειρήματα και αμφισβητεί πραγματικές διαπιστώσεις. Ο λόγος ανταναιρέσεως του Κοινοβουλίου πρέπει να κριθεί απαράδεκτος. Επί της ουσίας, οι αναιρεσείοντες θεωρούν ορθή την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 66 Όσον αφορά τον D. Decoutere, επισημαίνεται ότι, με τις σκέψεις 68 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο απέρριψε την ένσταση που προέβαλε πρωτοδίκως το Κοινοβούλιο, κρίνοντας ότι ο αναιρεσείων αυτός έχει έννομο συμφέρον. Τόνισε ότι ο αναιρεσείων, ο οποίος είχε περάσει από τον βαθμό C 3 στον βαθμό B 5, βρισκόταν, την 1η Μαΐου 2006, σε βαθμό κατώτερο του βαθμού των υπαλλήλων βαθμού C 1 οι οποίοι δεν είχαν επιτύχει σε διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ.
- 67 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Πρωτοδικείο δεν διέπραξε σφάλμα επισημαίνοντας, με τις σκέψεις 68 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αιτίαση την οποία ο D. Decoutere διατύπωσε πρωτοδίκως αφορά το γεγονός ότι η κατάταξή του, επελθούσα σύμφωνα με τους κανόνες του νέου ΚΥΚ, δεν αντανάκλα την προκύπτουσα από την επιτυχία στον εν λόγω διαγωνισμό μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία και, κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή αφορά την προβαλλόμενη μη συνεκτίμηση της επιτυχίας στον διαγωνισμό λαμβανομένης υπόψη της κατατάξεως των συναδέλφων του αναιρεσείοντος που βρίσκονταν στην ίδια κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ και δεν επέτυχαν τον ίδιο κανονισμό.
- 68 Όπως κρίθηκε από το Πρωτοδικείο, ο D. Decoutere αμφισβήτησε κυρίως την αλλοίωση των ιεραρχικών σχέσεων που δημιουργούνται υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, η οποία προβάλλεται ότι προκύπτει από τους μεταβατικούς κανόνες περί κατατάξεως του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ.
- 69 Κατά συνέπεια, εφόσον η προσβαλλομένη απόφαση σχετικά με τον D. Decoutere δεν τον ικανοποιεί, καθόσον τον αφορά η αιτίαση αυτή, το Πρωτοδικείο ορθώς απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Κοινοβούλιο.

- 70 Συνεπώς, ο λόγος αυτός της ανταναιρέσεως είναι αβάσιμος.
- 71 Όσον αφορά τον Α. Ηαυ, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ο αναιρεσείων αυτός, ως έκτακτος υπάλληλος, έλαβε μέρος στον διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία ισότιμα με τους μονίμους υπαλλήλους και απώλεσε, κατόπιν της προσβαλλομένης αποφάσεως που τον αφορά, την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό από αυτόν των υπαλλήλων της παλαιάς κατηγορίας C που δεν επέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό. Επομένως, είχε έννομο συμφέρον.
- 72 Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα του Κοινοβουλίου περί του παραδεκτού της προσφυγής του Α. Ηαυ δεν αφορούν το έννομο συμφέρον του αναιρεσείοντος και, κατά συνέπεια, το παραδεκτό της προσφυγής του, αλλά αφορούν τη βασιμότητα της προσφυγής και ιδίως το δικαίωμα του προσφεύγοντος να έχει, κατόπιν της επιτυχίας του σε διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, διαφορετική μεταχείριση κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του από αυτήν που εφαρμόζεται στους υπαλλήλους με βαθμό C πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά δεν διακυβεύουν το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησε ο Α. Ηαυ.
- 73 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε παραδεκτή την προσφυγή του Α. Ηαυ.
- 74 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι λόγοι της ανταναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν και η αντανάιρεση να απορριφθεί στο σύνολό της.

2. Επί της απορρίψεως της ενστάσεως απαραδέκτου των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ

α) Επί των λόγων που αντλούνται από προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων

i) Επιχειρήματα των διαδίκων

⁷⁵ Οι αναιρεσεύοντες επισημαίνουν ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Πρωτοδικείο, με ανεπαρκή αιτιολογία, η κατάργηση της παλαιάς βαθμολογικής κατατάξεως με τον νέο ΚΥΚ αποτελεί προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων. Ο διορισμός τους σε ανώτερο βαθμό εξομοιώνεται, στην πράξη, με προαγωγή που έλαβε χώρα πριν από τη μεταρρύθμιση του ΚΥΚ. Ομοίως, οι αναιρεσεύοντες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του Πρωτοδικείου, στις σκέψεις 113 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τις προβαλλόμενες καλύτερες προοπτικές σταδιοδρομίας που θα είχαν σε σύγκριση με τους υπαλλήλους που δεν επέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό. Διατείνονται επίσης ότι, αντιθέτως προς την κατάσταση των αναιρεσιόντων στην υπόθεση που οδήγησε στην απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-443/07 P, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-10945), οι οποίοι δεν ήσαν υπάλληλοι κατά την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ και, συνεπώς, δεν είχαν νόμιμη προσδοκία να διορισθούν ως υπάλληλοι, οι αναιρεσεύοντες στην υπό κρίση υπόθεση ήσαν ήδη υπάλληλοι και επέτυχαν σε εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, ο οποίος αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία του κεκτημένου δικαιωμάτός τους κατατάξεως σε ανώτερο βαθμό.

⁷⁶ Συναφώς, το Κοινοβούλιο τονίζει ότι οι αναιρεσεύοντες, ακόμα και μετά την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ, εξελίχθηκαν στη σταδιοδρομία τους ταχύτερα από τους συναδέλφους τους που δεν επέτυχαν σε τέτοιους εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία. Επομένως, η έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ ουδόλως έθιξε τα δικαιώματά τους.

⁷⁷ Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η νομική και πραγματική κατάσταση μιας ομάδας υπαλλήλων, καθοριζόμενη σε σχέση με την κατάσταση άλλης ομάδας υπαλλήλων

και όχι με απόλυτους όρους, δεν παρουσιάζει αρκούντως σταθερό και οριστικό χαρακτήρα για να χαρακτηριστεί ως κεκτημένο δικαίωμα. Εξάλλου, η ιεραρχική σχέση μεταξύ υπαλλήλων ενδέχεται να τροποποιείται και οι προοπτικές σταδιοδρομίας ενέχουν στοιχεία αβεβαιότητας. Για τον λόγο αυτό, δεν μπορεί να γίνεται λόγος, στον τομέα αυτόν, για κεκτημένα δικαιώματα. Επομένως, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Πρωτοδικείο, αναγνωρίζοντας στους αναιρεσιόντες το κεκτημένο δικαίωμα εξελίξεως της σταδιοδρομίας τους, κατέληξε σε εσφαλμένο συμπέρασμα. Η κατάσταση των αναιρεσιόντων, κατά τη μεταρρύθμιση του ΚΥΚ, καθορίζεται αορίστως και δεν μπορεί να απολέσει δικαίωμα περιορίζον το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως του νομοθέτη, όπως αυτό αναγνωρίστηκε από το Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής.

ii) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 78 Με τη σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η κατάταξη σε ανώτερο βαθμό την οποία επέτυχαν ορισμένοι υπάλληλοι σε σχέση με άλλους, κάποια στιγμή της σταδιοδρομίας τους, δεν αποτελεί κεκτημένο δικαίωμα το οποίο πρέπει να προστατεύει ο νέος ΚΥΚ.
- 79 Με τη σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε εξάλλου ότι, πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ, ο D. Decoutere, ο A. Hau και ο F. J. Solana Ramos, επιτυγχάνοντας σε εσωτερικούς διαγωνισμούς για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, εξελίχθηκαν στη σταδιοδρομία τους. Έτσι, τοποθετήθηκαν σε ανώτερο βαθμό από τον βαθμό των υπαλλήλων που δεν επέτυχαν, μετά το πέρας τέτοιων εσωτερικών διαγωνισμών, τη μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία.
- 80 Βάσει της διαπιστώσεως αυτής, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι καλύτερες προοπτικές σταδιοδρομίας που είχαν αποκτήσει οι αναιρεσιόντες υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ σε σχέση με τους υπαλλήλους που δεν επέτυχαν στους ίδιους διαγωνισμούς αποτελούν κεκτημένα δικαιώματα τα οποία πρέπει να προστατεύει ο νέος ΚΥΚ.

- 81 Το Πρωτοδικείο εξέθεσε στη συνέχεια, στις σκέψεις 114 έως 117 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι, χάρη στους κανόνες εξελίξεως της σταδιοδρομίας που τίθενται με το άρθρο 10 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, ο νομοθέτης προέβλεψε μηχανισμούς διαφοροποίησης στη σταδιοδρομία των υπαλλήλων αναλόγως της κατηγορίας στην οποία ανήκαν υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι κανόνες αυτοί κατέστησαν δυνατή τη διασφάλιση της τηρήσεως των εν λόγω κεκτημένων δικαιωμάτων.
- 82 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο νομικός δεσμός μεταξύ των υπαλλήλων και της διοικήσεως είναι καταστατικής και όχι συμβατικής φύσεως. Επομένως, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των υπαλλήλων δύνανται, μέσω της τηρήσεως των απορρεουσών από το κοινοτικό δίκαιο απαιτήσεων, να τροποποιηθούν ανά πάσα στιγμή από τον νομοθέτη (προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 83 Κατ' αρχήν οι νόμοι που τροποποιούν νομοθετική διάταξη, όπως οι κανονισμοί περί τροποποιήσεως του ΚΥΚ, εφαρμόζονται, αν δεν προβλέπεται εξαίρεση, στα μέλη-λωνα αποτελέσματα των καταστάσεων που έχουν διαμορφωθεί υπό το κράτος του προηγούμενου νόμου (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Ιουνίου 1999, C-60/98, Butterfly Music, Συλλογή 1999, σ. I-3939, σκέψη 24, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 61).
- 84 Το αντίθετο ισχύει μόνο για τις καταστάσεις που γεννώνται και διαμορφώνονται οριστικά υπό το κράτος του παλαιότερου κανόνα, οι οποίες και δημιουργούν κεκτημένα δικαιώματα (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 1970, 68/69, Brock, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 293, σκέψη 7· της 5ης Δεκεμβρίου 1973, 143/73, SOPAD, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 809, σκέψη 8, της 10ης Ιουλίου 1986, 270/84, Licata κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1986, σ. 2305, σκέψη 31, και προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 62). Ένα δικαίωμα θεωρείται κεκτημένο οσάκις το γεγονός που το δημιουργεί επέρχεται πριν από τη νομοθετική τροποποίηση (προαναφερθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 63).
- 85 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσιβαντες, οι οποίοι εξελίχθηκαν στη σταδιοδρομία τους χάρη στην επιτυχία τους σε εσωτερικό διαγωνισμό, απέκτησαν το

δικαίωμα τηρήσεως της εξελίξεως της σταδιοδρομίας, που πραγματοποιήθηκε υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ. Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν, το δικαίωμα αυτό συνεπάγεται μόνον ότι ο ΚΥΚ τους επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την εξέλιξη της σταδιοδρομίας, με αυτήν που αφορά όλους τους υπαλλήλους του ίδιου βαθμού στον οποίο κατετάγησαν οι αναιρεσιόντες.

- 86 Η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτει ο νομοθέτης για να προβαίνει στις απαραίτητες τροποποιήσεις του ΚΥΚ, υπό τις συνθήκες που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 82 και 82 της παρούσας αποφάσεως, και ιδίως για να μεταβάλει τη δομή των βαθμών των υπαλλήλων, δεν παρέχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε τροποποιήσεις οι οποίες, μεταξύ άλλων, δεν είναι αναγκαίες ή δεν λαμβάνουν υπόψη τις αρμοδιότητες τις οποίες υποτίθεται ότι αντανακλούν οι βαθμοί αυτοί. Εντούτοις, ο νομοθέτης δεν υποχρεούται ωστόσο να διατηρεί αυστηρώς την υπάρχουσα πριν από την τροποποίηση του ΚΥΚ σχέση μεταξύ των βαθμών αυτών.
- 87 Επομένως, οι αναιρεσιόντες δεν μπορούν επωφελώς να επικαλούνται κερτημένα δικαιώματα για να καταταγούν σε ανώτερο βαθμό αποκτηθέντα υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ για να υποστηρίξουν ότι τα άρθρα 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ ενέχουν παρανομία.
- 88 Υπό τις συνθήκες αυτές, και ενώ ο νομοθέτης, όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εξέδωσε, με τον νέο ΚΥΚ, διατάξεις διαφοροποιούσες την εξέλιξη της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων αυτών λαμβάνοντας υπόψη την κατηγορία στην οποία ανήκαν υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, οι αναιρεσιόντες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι το Πρωτοδικείο, το οποίο αιτιολόγησε επαρκώς την εκτίμησή του, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον λόγο που αντλείται από προσβολή κερτημένων δικαιωμάτων.

β) Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

i) Επιχειρήματα των διαδίκων

⁸⁹ Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, οι αναιρεσιδόντες φρονούν ότι το Πρωτοδικείο, εσφαλμένως και με ανεπαρκή αιτιολογία, έκρινε ότι δεν μπορούσαν δικαιολογημένως να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη διατήρηση υφιστάμενης καταστάσεως ελλείψει κεκτημένου δικαιώματος. Το περιεχόμενο των δύο αρχών είναι διαφορετικό διότι η πηγή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης διαφέρει της κτήσεως τέτοιων δικαιωμάτων. Εξάλλου, αντιθέτως προς τους αναιρεσιδόντες στην προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, οι αναιρεσιδόντες θεμελίωσαν, εν προκειμένω, τις προσδοκίες τους για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας στην επιτυχία διαγωνισμού για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία και, συνεπώς, σε κατάσταση δημιουργηθείσα πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ. Αν γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τις προσδοκίες αυτές σημαίνει ότι ο νομοθέτης τίθεται υπεράνω της γενικής αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁹⁰ Συναφώς, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η προοπτική εξέλιξεως της σταδιοδρομίας των αναιρεσιδόντων δεν αποτελεί αρκούντως σταθερή κατάσταση για να θεωρηθεί ως κεκτημένη. Υπενθυμίζει εξάλλου ότι, κατά την προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή αυτή για να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα νέας διατάξεως σε θέματα κοινοτικής δημόσιας διοικήσεως.

ii) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

⁹¹ Στη σκέψη 121 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο, για τους υπομνησθέντες στη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως λόγους, έκρινε ότι οι αναιρεσιδόντες δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα διατάξεως του ΚΥΚ.

- 92 Η αρκούντως αιτιολογημένη αυτή εκτίμηση του περιεχομένου της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν ενέχει προφανώς πλάνη περί το δίκαιο.
- 93 Συγκεκριμένα, οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης για να αντιταχθούν στην εφαρμογή νέας νομοθετικής διατάξεως ιδίως σε τομέα στον οποίο ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, C-284/94, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-7285, σκέψη 43, καθώς και προπαρατεθείσα Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 91).
- 94 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων σχετικά με την παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης είναι αβάσιμα.

γ) Επί του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως

ι) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 95 Κατά τους αναιρεσιόντες, το Πρωτοδικείο δέχθηκε μια εσφαλμένη ερμηνεία της αρχής της ίσης μεταχείρισεως κρίνοντας ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις τους προκαλούν ζημία στην εξέλιξη της σταδιοδρομίας σε σχέση με τους συναδέλφους τους που δεν επέτυχαν σε εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, δεν συντρέχει παραβίαση της αρχής αυτής. Επομένως, το Πρωτοδικείο δέχθηκε, και με ανεπαρκή αιτιολογία, ότι διαφορετικές καταστάσεις μπορούν να αντιμετωπίζονται με παρεμφερή τρόπο. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι οι εν λόγω μεταβατικοί κανόνες δύνανται να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις τηρήσεως της αρχής αυτής.

- 96 Εξάλλου, προκειμένου για την κατάσταση του D. Decoutere, το Πρωτοδικείο εσφαλμένως αρνήθηκε να κρίνει το γεγονός ότι, βάσει, μεταξύ άλλων των άρθρων 2, παράγραφοι 1, 4 και 5, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ, έτυχε διαφορετικής μεταχειρίσεως σε σχέση με τους υπαλλήλους που επέτυχαν στον ίδιο διαγωνισμό και βρίσκονται επομένως στην ίδια νομική κατάσταση με αυτόν.
- 97 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αντιτάσσουν ότι το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι ο νέος ΚΥΚ μετέβαλε ριζικώς το σύστημα εξελίξεως της σταδιοδρομίας, αλλά ο ΚΥΚ προβλέπει πλεονεκτήματα για τους υπαλλήλους που κατετάγησαν σε ανώτερο βαθμό πριν από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ. Περαιτέρω, το Συμβούλιο τονίζει ότι μόνον η κατάταξη στο νέο σύστημα ιεραρχίας δεν είναι αποφασιστική για να εκτιμηθεί αν ο νομοθέτης ανέφερε τις διαφορές στις προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας μεταξύ των υπαλλήλων οι οποίοι, υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, επέτυχαν σε διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία και αυτών που δεν επέτυχαν σε κανένα διαγωνισμό.
- 98 Όσον αφορά την κατάσταση του D. Decoutere, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τονίζουν ότι η ερμηνεία των επιδίκων διατάξεων από το Πρωτοδικείο επιβεβαιώθηκε με την προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάλληλοι προσληφθέντες σε δύο διαφορετικές ημερομηνίες βρίσκονται στην ίδια νομική κατάσταση.

ii) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 99 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, συντρέχει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, που έχει εφαρμογή στο δίκαιο της ευρωπαϊκής δημόσιας διοικήσεως όταν δύο κατηγορίες προσώπων των οποίων η νομική και πραγματική κατάσταση δεν παρουσιάζει ουσιώδεις διαφορές αντιμετωπίζονται διαφορετικά κατά την επιλογή ή την πρόσληψή τους, η δε διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογείται αντικειμενικά (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2001, C-459/98 P, Martínez del Peral Cagigal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-135, σκέψη 50, καθώς και προπαρατεθείσα Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 76).

- 100 Ο νομοθέτης δεσμεύεται επίσης, κατ' αρχήν, όταν θεσπίζει κανόνες που εφαρμόζονται ιδίως στην κοινοτική δημόσια διοίκηση, από τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediana κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 78).
- 101 Όπως ορθώς υπενθύμισε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 142 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά πάγια νομολογία, συντρέχει παραβίαση της αρχής της ισότητας όταν δύο διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο (βλ. συναφώς, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, C-227/04 P, Lindorfer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-6767, σκέψη 63).
- 102 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 145 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι αναιρεσείοντες οι οποίοι επέτυχαν σε εσωτερικό διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ δεν βρίσκονται στην ίδια νομική και πραγματική κατάσταση με τους υπαλλήλους που δεν επέτυχαν σε τέτοιο διαγωνισμό. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 146 και 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι οι πρώτοι απέκτησαν, σύμφωνα με τους κανόνες του ΚΥΚ, καλύτερες προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας σε σχέση με τους δεύτερους, που ελήφθησαν υπόψη στις μεταβατικές διατάξεις του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ.
- 103 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείοντες, η εκτίμηση αυτή, επαρκώς αιτιολογημένη, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας αποφάσεως, δεν ενέχει καμία πλάνη περί το δίκαιο.
- 104 Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν μόνον ότι το επίδικο μεταβατικό καθεστώς δεν περιέχει διατάξεις αφορώσες ιδιαίτερα την κατηγορία των υπαλλήλων που έχουν επιτύχει σε διαγωνισμό υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ και, εν πάση περιπτώσει, οι νέες προοπτικές σταδιοδρομίας που απολαύουν υπό τον νέο ΚΥΚ δεν είναι ουσιώδεις και σαφείς.

- 105 Πάντως, η επιχειρηματολογία αυτή δεν δύναται να αποδείξει ότι ο νέος ΚΥΚ παραβιάζει, ως προς τους υπαλλήλους αυτούς, την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 86 της παρούσας απόφασης, δεδομένου ότι, εκδίδοντας τον νέο ΚΥΚ, ο κοινοτικός νομοθέτης αναδιαμόρφωσε όλο το σύστημα των σταδιοδρομιών που ίσχυαν μέχρι τότε, δεν μπορεί να υποχρεωθεί να αναπαράγει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο την ιεραρχία των βαθμών του παλαιού ΚΥΚ, ειδάλως θίγεται η δυνατότητα που διαθέτει να προβαίνει σε τροποποιήσεις του ΚΥΚ. Στο πλαίσιο αυτό, μόνον η σύγκριση των προγενέστερων και μεταγενέστερων της μεταρρυθμίσεως του ΚΥΚ ιεραρχικών βαθμών δεν είναι αποφασιστική για την εκτίμηση του συμβατού του νέου ΚΥΚ με την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 106 Ο νέος ΚΥΚ, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείοντες, διαφοροποιεί τη σταδιοδρομία των υπαλλήλων που ανήκαν, υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ, στους διάφορους βαθμούς της ιεραρχίας και διασφαλίζει σε αυτούς που επέτυχαν σε διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία διαφορετικές προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας από αυτές των υπαλλήλων που δεν επέτυχαν στον ίδιο διαγωνισμό. Ειδικότερα, το μεταβατικό καθεστώς και, μεταξύ άλλων, το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, διασφαλίζει, μέσω του κανόνα αποκλεισμού της εξελίξεως της σταδιοδρομίας και του κανόνα του καθορισμού του ποσοστού προαγωγής στους διάφορους βαθμούς, καλύτερες προοπτικές εξελίξεως της σταδιοδρομίας στους υπαλλήλους που έχουν υψηλότερους βαθμούς υπό το καθεστώς του παλαιού ΚΥΚ και, συνεπώς, σε αυτούς που εξελίχθηκαν βαθμολογικώς κατόπιν επιτυχίας σε διαγωνισμό για μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία.
- 107 Τέλος, όσον αφορά τον D. Decoutere, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τις σκέψεις 152 έως 155 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι ο αναιρεσείων δεν βρίσκεται στην ίδια νομική κατάσταση με άλλο υπάλληλο που επέτυχε στον ίδιο διαγωνισμό με αυτόν, αλλά προσελήφθη ως υπάλληλος υπό το κράτος του νέου ΚΥΚ, ενώ ο D. Decoutere προσελήφθη και κατετάγη σε νέο βαθμό μετά το πέρας του διαγωνισμού αυτού υπό το κράτος του παλαιού ΚΥΚ. Έτσι, το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση.
- 108 Συγκεκριμένα, δύο υπάλληλοι που ανακατετάγησαν σε ανώτερο βαθμό υπό το κράτος διαφορετικών κανόνων του ΚΥΚ βρίσκονται, ως εκ τούτου, σε διαφορετικές καταστάσεις (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 79 και 80).

- 109 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, προκύπτει ότι οι αναιρεσεύοντες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι κακώς το Πρωτοδικείο απέρριψε την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των άρθρων 2 και 8 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ και η απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη.

3. Επί της απορρίψεως της αγωγής αποζημιώσεως

- 110 Καθόσον οι αναιρεσεύοντες παραπέμπουν στην επιχειρηματολογία τους επί του μέρους της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την εν λόγω ένσταση ελλείψεως νομιμότητας για να αμφισβητήσουν επίσης τις σκέψεις 177 έως 180 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περί της αγωγής αποζημιώσεως, πρέπει και ο λόγος αυτός αναιρέσεως να θεωρηθεί αβάσιμος.
- 111 Εφόσον κανένας από τους λόγους που προέβαλαν οι αναιρεσεύοντες δεν είναι βάσιμος, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

VII — Επί των δικαστικών εξόδων

- 112 Δυνάμει του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων.
- 113 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 του κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, το Δικαστήριο μπορεί, εντούτοις, να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής

ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Δεδομένου ότι οι αναιρεσείοντες και το Κοινοβούλιο ηττήθηκαν εν μέρει, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

- ¹¹⁴ Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο επίσης εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**

- 2) Απορρίπτει την αντανάιρεση.**

- 3) Καταδικάζει την P. Angé Serrano, τους J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau και F. J. Solana Ramos, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)